

ODMOWIENIE (7) *sb n*

-enie (6), -ęnie (1).

Pierwsze o oraz pierwsze e jasne; -o- (4), -ó- (1) Mącz (4:1); końcowe e pochylone.

sg N odmowienie (5); -é (1), -(e) (4). ◊ I odmowieniem (1). ◊ L odmowieniu (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. odmowa.

1. Odrzucenie czyjejs prośby, niezgodzenie się na coś, sprzeciwienie się; recusatio Mącz, Calep; repulsa Mącz, Cn; abdicatio, abdicandi actus, reiectio Mącz; negatio Cn (6) : Abdicatio, ipse abdicandi actus, Odmowienie/ Wydziedzyczenie/ Wypofażenie Mącz 85b; Repulsa, reiectio ab honore et dignitate, Odmowienie/ Wzgardzenie. Mącz 287c, 75c; Calep 901a.

odmowienie czego (1): Post tres repulsas, Po trzecim odrzuceniu álbo odmówieniu doftoyności. Mącz 287c.

odmowienie czym (1): Renutus – Trzefienim głowi odmowienie. Calep 911b.

2. Odpowiedź (1) : Nulla re perinde motus ac responso, Ządną [!] rzeczą ták nie yeft porufzony yáko odmowieniem. Mącz 291d.

Synonimy: 1. odrzucenie; 2. odkaz, odpowiedź, odprawa.

Cf ODMOWA, ODMOWIĆ, ODMOWKA